

Förstärkt skattereduktion för personer med sjukersättning och aktivitetsersättning

Innehållsförteckning

1	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	4
2	Gällande rätt.....	6
2.1	Sjukersättning och aktivitetsersättning.....	6
2.2	Skattereduktion för sjukersättning och aktivitetsersättning	6
3	Skattereduktionen förstärks.....	7
4	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	8
5	Konsekvensanalys.....	9
6	Författningskommentar	14

Sammanfattning

I promemorian föreslås att skatten sänks ytterligare för inkomster i form av sjukersättning och aktivitetsersättning. Syftet är att ta bort skillnaden i beskattning av sådan ersättning och av arbetsinkomster. Innebörden av förslaget är att den befintliga skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning förstärks. Personer med sjukersättning och aktivitetsersättning beräknas därmed få en skattesänkning på i genomsnitt ca 10 000 kronor per år.

Förslaget medför ändringar i 67 kap. 9 c § inkomstskattelagen (1999:1229).

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2022.

1 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 67 kap. 9 c § inkomstskattelagen (1999:1229)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

67 kap.

9 c §

Skattereduktionen uppgår till *summan av 4,5 procent av den del av underlaget som inte överstiger 2,53 prisbasbelopp och 2,5 procent av resterande del, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt.*

Föreslagen lydelse

67 kap.

9 c §²

Skattereduktionen uppgår till *följande belopp.*

Underlag beräknat enligt 9 b §
överstiger inte 0,91 prisbasbelopp

*överstiger 0,91 men inte 3,24
prisbasbelopp*

överstiger 3,24 prisbasbelopp

Skattereduktion

skillnaden mellan underlaget och grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

skillnaden mellan å ena sidan summan av 0,91 prisbasbelopp och 34,05 procent av underlaget mellan 0,91 och 3,24 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

skillnaden mellan å ena sidan summan av 1,703 prisbasbelopp och 12,8 procent av underlaget som överstiger 3,24 prisbasbelopp och å andra sidan grundavdraget, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt

Skattereduktionen ska dock alltid uppgå till minst 4,5 procent av underlaget multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2017:1212.

2. Lagen tillämpas första gången på sjukersättning och aktivitetsersättning som betalas ut efter den 31 december 2021.

2 Gällande rätt

2.1 Sjukersättning och aktivitetsersättning

Sjukersättning och aktivitetsersättning är kontantförmåner inom sjukförsäkringen. För att ha rätt till sjukersättning ska den försäkrades arbetsförmåga vara stadigvarande nedsatt med minst en fjärdedel på grund av sjukdom eller annan nedsättning av den fysiska eller psykiska prestationsförmågan. Sjukersättning kan betalas ut i form av inkomstrelaterad ersättning och garantiersättning. Garantiersättning betalas ut till personer som under en ramtid haft låga eller inga förvärvsinkomster. Sjukersättning lämnas längst till och med månaden före den månad då den försäkrade fyller 65 år.

Aktivitetsersättning beviljas försäkrade mellan 19 och 29 år som har långvarigt nedsatt arbetsförmåga på grund av sjukdom eller annan nedsättning av den fysiska eller psykiska prestationsförmågan under minst ett år eller som på grund av funktionshinder ännu inte avslutat sin utbildning på grundskole- eller gymnasienivå. Den kan ges under högst tre år i taget. Även aktivitetsersättning kan betalas ut i form av inkomstrelaterad ersättning och garantiersättning.

Inkomstrelaterad sjukersättning och aktivitetsersättning beräknas på grundval av en antagandeinkomst, som i sin tur beräknas med ledning av den försäkrades bruttoårsinkomster inom en ramtid (34 kap. 4 § socialförsäkringsbalken, förkortad SFB). När bruttoårsinkomsten beräknas ska det bortses från pensionsgrundande inkomster och pensionsgrundande belopp som sammantagna överstiger 7,5 gånger det prisbasbelopp som gäller för beskattningsåret (34 kap. 7 § SFB). Hel inkomstrelaterad sjukersättning och aktivitetsersättning lämnas för år räknat med 64,7 procent av den försäkrades antagandeinkomst (34 kap. 12 § SFB).

2.2 Skattereduktion för sjukersättning och aktivitetsersättning

En skattereduktion för sjukersättning och aktivitetsersättning infördes 2018. Rätt till skattereduktionen har de som är obegränsat skattskyldiga under någon del av beskattningsåret och då för den tid de varit obegränsat skattskyldiga. Begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1, 2 eller 3 inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL, har rätt till skattereduktionen som om de varit obegränsat skattskyldiga hela året, om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige (67 kap. 9 a och d §§ IL).

Underlaget för skattereduktionen består av sjukersättning och aktivitetsersättning enligt socialförsäkringsbalken som betalats ut under beskattningsåret och som ska tas upp till beskattning enligt inkomstskattelagen. En utländsk ersättning enligt lagstiftning om social trygghet som betalas ut enligt grunder som är jämförbara med vad som gäller för sjukersättning och aktivitetsersättning ska efter begäran räknas

med i underlaget för skattereduktionen om ersättningen tas upp till beskattning i Sverige (67 kap. 9 b § IL). Skattereduktionen uppgår till summan av 4,5 procent av den del av underlaget som inte överstiger 2,53 prisbasbelopp och 2,5 procent av resterande del, multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt (67 kap. 9 c § IL).

3 Skattereduktionen förstärks

Promemorians förslag: Skattereduktionen för personer med sjukersättning och aktivitetsersättning förstärks. Beräkningen av skattereduktionen utformas på motsvarande sätt som beräkningen av jobbskatteavdraget, med undantagen att det inte finns nivåer för skattereduktionens storlek för underlag som överstiger 8,08 prisbasbelopp och att skattereduktionen alltid ska uppgå till minst 4,5 procent av underlaget multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt.

Skälen för promemorians förslag: Skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning infördes 2018 med syftet att i ett första steg minska skillnaden i beskattning av sjukersättning och aktivitetsersättning och av arbetsinkomster. Sjuk- och aktivitetsersättning utgör nämligen inte sådan arbetsinkomst som ingår i underlaget för jobbskatteavdraget. Att sänka skatten för personer med sjuk- och aktivitetsersättning var en angelägen reform. Personer som har sin försörjning av sjukersättning och aktivitetsersättning har i högre utsträckning en låg ekonomisk standard jämfört med befolkningen som helhet. För den enskilde handlar det ofta om ersättning som utgör en långvarig försörjningskälla. Ersättningen är kopplad till varaktigt nedsatt eller långvarigt nedsatt arbetsförmåga. Det är således fråga om personer som i hög utsträckning inte har möjlighet att stå till arbetsmarknadens förfogande.

Det bedöms som angeläget att ytterligare sänka skatten på sjukersättning och aktivitetsersättning och därmed öka den disponibla inkomsten för personer med sådan ersättning. Såväl rättviseskäl som fördelningspolitiska skäl talar också för att skillnaden i beskattning mellan sådan ersättning och arbetsinkomster ska tas bort. Skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning bör därför förstärkas. Förstärkningen av skattereduktionen bör utformas så att reduktionen så långt som möjligt motsvarar jobbskatteavdraget. Det innebär att grundavdraget bör beaktas vid beräkningen av skattereduktionen och att nivåerna för skattereduktionens storlek i förhållande till underlaget ändras.

Några skillnader i utformningen av de två olika skattereduktionerna bör noteras. Underlaget för jobbskatteavdraget är arbetsinkomst som beskattas i Sverige. Jobbskatteavdragets storlek bestäms med utgångspunkt i fem olika inkomstintervall. Två av dessa avser arbetsinkomster som överstiger 8,08 prisbasbelopp (67 kap. 7 § IL). Underlaget för skattereduktionen för sjuk- och aktivitetsersättning består av ersättning som betalats ut under beskattningsåret. Hel inkomstrelaterad sjuk- och aktivitetsersättning

beräknas med 64,7 procent av den försäkrades antagna inkomst, som högst får vara 7,5 prisbasbelopp (se avsnitt 3). Detta innebär att det till skillnad från jobbskatteavdraget inte finns behov av nivåer för underlag som överstiger 8,08 prisbasbelopp. Att utländska ersättningar som är jämförbara med sjuk- och aktivitetsersättning kan ingå i underlaget bedöms inte leda till behov av särskilda nivåer för underlag som överstiger 8,08 prisbasbelopp.

En utformning av skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning som motsvarar den för jobbskatteavdraget skulle vid vissa inkomster kunna innebära en skattehöjning i förhållande till dagens utformning av skattereduktionen. För att undvika en sådan konsekvens av förslaget bör även en miniminivå, ett ”golv”, för skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning införas. Golvet innebär att skattereduktionen alltid ska uppgå till minst 4,5 procent av underlaget multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt.

4 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Promemorians förslag: Ändringarna träder i kraft den 1 januari 2022 och tillämpas första gången på sjukersättning och aktivitetsersättning som betalas ut efter den 31 december 2021.

Skälen för promemorians förslag: Det är angeläget att förstärkningen av skattereduktionen kan genomföras så snart som möjligt. Ändringarna bör också träda i kraft vid ett kalenderårsskifte. Ändringarna bör därför träda i kraft den 1 januari 2022.

Av förenklingsskäl är det lämpligt att låta utbetalningsdatumet, och inte t.ex. perioder som omfattas av utbetalningen, vara avgörande för vilka ersättningar som den förstärkta skattereduktionen ska börja tillämpas på. Förstärkningen av skattereduktionen föreslås därför tillämpas första gången för sjukersättning och aktivitetsersättning som betalas ut efter den 31 december 2021. Detta kan medföra att sjukersättning eller aktivitetsersättning som betalas ut för förfluten tid inkluderas. Det är t.ex. möjligt att vid en nyansökan bli beviljad ersättning retroaktivt från och med tre månader före ansökningsmånaden. Även en om- eller överprövningsprocess kan medföra att en utbetalning som sker efter den 31 december 2021 omfattar tidigare perioder. I enlighet med kontantprincipen, som innebär att inkomster ska tas upp som intäkt det beskattningsår då de kan disponeras, samt av administrativa och förenklingsskäl finns det dock anledning att inte skapa speciella regler för dessa och liknande situationer.

5 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslaget effekter i den omfattning som bedöms lämpligt i det aktuella lagstiftningsärendet och med beaktande av förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning. De offentligfinansiella effekterna till följd av ändrade skatte- och avgiftsregler beräknas i enlighet med Finansdepartementets beräkningskonventioner. Beräkningarna görs i ikraftträdandeårets priser och volymer och utgår vanligtvis från att beteendet hos individer och företag inte ändras till följd av förändringarna i skattereglerna. Antagandet om oförändrat beteende ger en god uppskattning av åtgärdernas effekt på kort och medellång sikt. På längre sikt, och för att analysera andra konsekvenser än de offentligfinansiella effekterna, kan ett mer dynamiskt synsätt behöva användas, där skattebaser tillåts påverkas av regeländringen.

Syfte och alternativa lösningar

Syftet med att förstärka skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning är att ta bort skillnaden i beskattning mellan sådan ersättning och löneinkomst och att öka den disponibla inkomsten för personer som får sjukersättning och aktivitetsersättning.

Ett alternativ som hade ökat den disponibla inkomsten för personer som får sjukersättning eller aktivitetsersättning är att höja ersättningsnivån i sjukersättningen och aktivitetsersättningen. Detta hade dock inte medfört att skillnaden i beskattning mellan arbetsinkomst och sjukersättning respektive aktivitetsersättning tas bort. Att förstärka skattereduktionen medför även en större ökning av den disponibla inkomsten för personer med högre kommunalskattesats.

Ett annat alternativ till att förstärka skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning hade kunnat vara att låta sådana inkomster ingå i underlaget för skattereduktionen för arbetsinkomster. Detta hade dock medfört att skatteuttaget hade ökat vid vissa kombinationer av arbetsinkomst och sjuk- eller aktivitetsersättning.

Offentligfinansiella effekter

Den föreslagna förstärkningen av skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning beräknas minska statens skatteintäkter med 2,61 miljarder kronor årligen från och med 2022. De kommunala skatteintäkterna påverkas inte av förslaget eftersom det rör sig om en skattereduktion. Förslaget beräknas innebära marginellt minskade kommunala utgifter, uppskattningsvis ca 26 miljoner kronor baserat på en mikrosimulering i Statistiska centralbyråns FASIT-modell, då behovet av ekonomiskt bistånd minskar något. Kommunerna antas dock anpassa övriga utgifter till följd av detta vilket innebär att den offentligfinansiella nettoeffekten av förslaget uppgår till -2,61 miljarder kronor (se tabell 5.1).

Förslaget innebär att skatteutgiften avseende skattereduktionen för personer med sjukersättning och aktivitetsersättning utökas med motsvarande den offentligfinansiella bruttoeffekten (se skr. 2020/21:98).

Tabell 5.1 Förslag om förstärkt skattereduktion för personer med sjukersättning och aktivitetsersättning

Miljarder kronor, fasta priser och baser

Effekt från	Bruttoeffekt	Periodiserad nettoeffekt		Varaktig effekt
		2022	2023	
2022-01-01	-2,61	-2,61	-2,61	-2,61

Källa: Egna beräkningar.

Effekter för företagen

Förslaget bedöms inte medföra några konsekvenser av betydelse för företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt.

Effekter för enskilda

Uppskattningsvis kommer ca 250 000 personer att ha någon inkomst i form av sjukersättning eller aktivitetsersättning 2022. Den föreslagna förstärkningen av skattereduktionen medför att skatteuttaget minskar för dessa personer. Den genomsnittliga skattesänkningen för berörda personer beräknas uppgå till ca 10 000 kronor per år.

Hur stor skattesänkningen blir för enskilda beror på storleken på deras ersättning, kommunalskattesats samt om de har andra förvärvsinkomster. Baserat på 2022 års prognostiserade prisbasbelopp och kommunalskattesatser beräknas skattesänkningen bli 9 605 kronor per år vid genomsnittlig kommunalskattesats för personer som fyllt 30 år och som har ersättning på hel garantinivå (se tabell 5.2). För personer som har högsta möjliga ersättningsnivå, och genomsnittlig kommunalskattesats, beräknas skattesänkningen bli 17 784 kronor per år. Den föreslagna utformningen av skattereduktionen med en miniminivå motsvarande nuvarande skattereduktion för sjukersättning och aktivitetsersättning innebär att det inte kan uppstå någon skattehöjning till följd av förslaget. Utan detta golv hade skatteuttaget kunnat öka något vid vissa kombinationer av sjukersättning eller aktivitetsersättning och andra förvärvsinkomster.

För personer som får transfereringar som bestäms utifrån inkomst efter skatt, t.ex. ekonomiskt bistånd, kommer den föreslagna skattereduktionen att medföra att dessa transfereringar minskar. För personer som är i fortsatt behov av ekonomiskt bistånd trots förstärkningen av skattereduktionen kommer den disponibla inkomsten inte att öka. Utbetalningarna av ekonomiskt bistånd uppskattas dock minska i marginell utsträckning i förhållande till minskningen av skatteintäkterna av den föreslagna skattereduktionen. Avgifter som bestäms av inkomst efter skatt, t.ex. avgift för omsorg, kan också komma att öka, vilket kan innebära att den disponibla inkomsten efter dessa avgifter inte ökar eller ökar i mindre utsträckning för berörda personer.

Tabell 5.2 Skattesänkning 2022 enligt förslaget om förstärkt skattereduktion för sjukersättning och aktivitetsersättning vid olika ersättnings- och kommunalskattenivåer

Kronor per år

	Kommunalskattesats			
	Ersättning	Lägsta 29,08	Medel 32,27	Högsta 35,15
Hel garantinivå				
Innan 21 år	107 709	8 233	9 136	9 952
Mellan 21 och 23 år	110 124	8 322	9 235	10 060
Mellan 23 och 25 år	112 539	8 384	9 303	10 133
Mellan 25 och 27 år	114 954	8 444	9 370	10 206
Mellan 27 och 29 år	117 369	8 505	9 438	10 280
Mellan 29 och 30 år	119 784	8 565	9 505	10 353
Från och med 30 år	122 199	8 655	9 605	10 462
Andra ersättningsnivåer				
	150 000	10 663	11 833	12 888
	175 000	12 506	13 878	15 117
	200 000	13 982	15 515	16 900
Högsta inkomstrelaterade ersättning	234 376	16 026	17 784	19 372

Anm.: Ersättningsnivåerna är baserade på gällande regler och förväntat prisbasbelopp 2022 (48 300 kronor). Skattesänkningen är beräknad baserat på prisbasbeloppet 2022 och kommunalskattesatserna för 2021. Den föreslagna utformningen innebär att underlaget för skattereduktionen bestäms av storleken på sjukersättning och aktivitetsersättning och befintligt grundavdrag. Grundavdragets nivå beror dock på storleken på den fastställda förvärvsinkomsten vilket innebär att andra förvärvsinkomster än sjuk- och aktivitetsersättning kan påverka storleken på skattereduktionen. I tabellen antas övriga förvärvsinkomster vara 0.

Källa: Egna beräkningar.

Effekter för offentlig sektor

Förslaget bedöms som nämns i avsnittet offentligfinansiella effekter innebära marginellt minskat behov av ekonomiskt bistånd. I övrigt bedöms förslaget inte medföra några effekter för offentlig sektor.

Effekter för sysselsättningen

En förstärkning av skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning kan medföra att den ekonomiska drivkraften att arbeta minskar för personer med dessa ersättningar. Detta skulle kunna inverka på deras sysselsättning och arbetsutbud. En studie som utvärderade effekten av ökade ekonomiska drivkrafter att börja arbeta inom den svenska sjukersättningen fann dock inte någon positiv effekt av detta på arbetsutbud eller utbildningsnivå.³ För att beviljas sjukersättning ska arbetsförmågan vara stadigvarande nedsatt på grund av sjukdom eller funktionsnedsättning. Detta begrepp innebär att nedsättningen bedöms bestå för all överskådlig framtid (prop. 2007/08:136 s 103). Mottagarna av sjukersättning står därmed långt från arbetsmarknaden och deras sysselsättningsstatus bedöms därför inte påverkas i någon större utsträckning av ekonomiska incitament. Mottagarna av aktivitetsersättning, som utgör cirka 13 procent av de som berörs av förslaget, kan stå närmare arbetsmarknaden eftersom det inte krävs samma varaktighet i nedsättningen av arbetsförmågan för att beviljas aktivitetsersättning som för sjukersättning. Ekonomiska incitament kan därför eventuellt få en inverkan på sysselsättningen bland personer med aktivitetsersättning. En majoritet, cirka 90 procent, av mottagarna av aktivitetsersättning har dock denna ersättning på heltid och en majoritet har ersättning på garantinivå till följd av att de inte tidigare har arbetat.⁴ Sammantaget bedöms därför den förstärkta skattereduktionen ha försumbara effekter på arbetsutbud och sysselsättning.

Effekter för inkomstfördelningen och den ekonomiska jämställdheten

Personer med sjukersättning eller aktivitetsersättning förekommer över hela inkomstfördelningen, men är starkt koncentrerade till den nedre delen av inkomstfördelningen. I genomsnitt innebär den förstärkta skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning att den ekonomiska standarden, beräknat för hela befolkningen, ökar med ca 0,1 procent. Ökningen är större i den nedre delen av inkomstfördelningen än i den övre (se figur 5.1). I de två lägsta inkomstgrupperna ökar den ekonomiska standarden med 0,5 procent i genomsnitt beräknat för hela befolkningen.

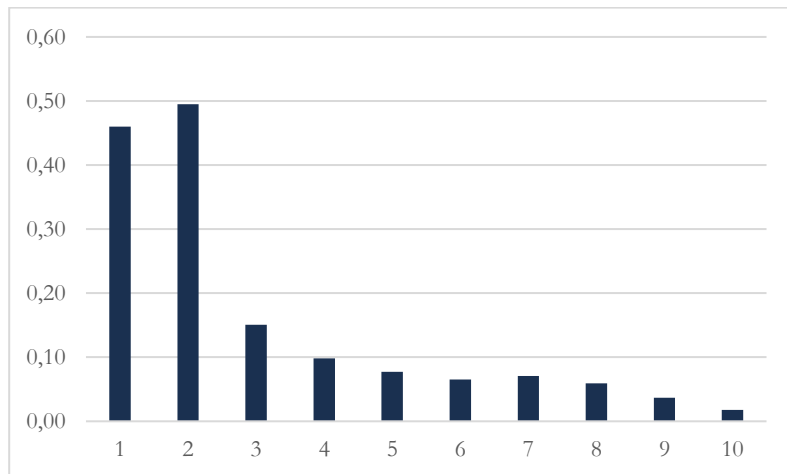
För de individer som berörs av en skattereduktion för sjukersättning och aktivitetsersättning är effekten på den disponibla inkomsten större. Bland de berörda ökar den disponibla inkomsten med ca 6 procent i genomsnitt. Fler kvinnor än män berörs av skattereduktionen. Totalt sett är det närmare 150 000 kvinnor och drygt 100 000 män som berörs av förslaget. Bland de berörda ökar den individuella disponibla inkomsten ungefär lika mycket för män som för kvinnor. Men eftersom antalet kvinnor som berörs av

³ Andersson, J., "Ekonomiska incitament till arbete inom sjukförsäkringssystemet – effekter av steglös avräkning", IFAU-rapport 2018:6. Som också diskuteras i rapporten har dock andra studier hittat effekter på arbetsutbud av ekonomiska drivkrafter att arbeta för förtidspensionärer i andra länder.

⁴ Se t.ex. SOU 2021:69, En sjukförsäkring med prevention, rehabilitering och trygghet, s. 588–591.

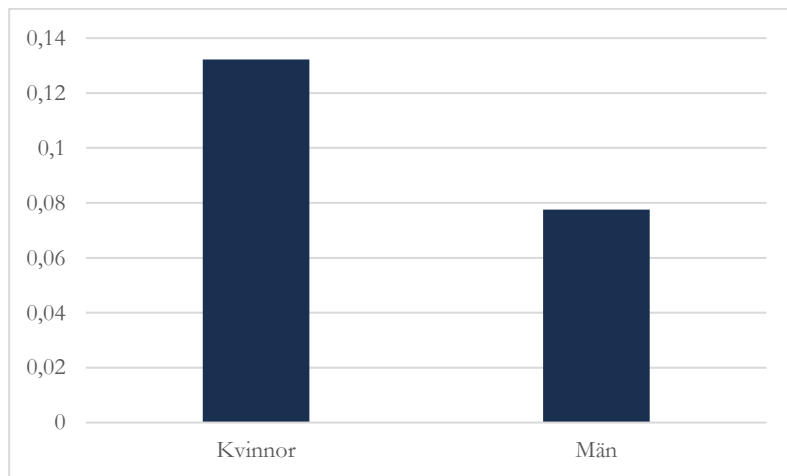
förslaget är större än antalet män är den genomsnittliga effekten på den individuella disponibla inkomsten beräknat för alla vuxna kvinnor respektive män i befolkningen större för kvinnor (0,14 procent) än för män (0,08 procent), se figur 6.2. Förslaget bedöms därför bidra till att öka den ekonomiska jämställdheten mellan kvinnor och män.

Figur 5.1 Förändring i ekonomisk standard i olika inkomstgrupper
Procent

Källor: Statistiska centralbyrån och egna beräkningar.

Figur 5.2 Förändring i individuell disponibel inkomst uppdelat på kön
Procent

Källor: Statistiska centralbyrån och egna beräkningar.

Effekter för Skatteverket och övrig offentlig förvaltning

Den föreslagna förstärkningen av skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning bedöms endast medföra marginella förändringar för

Skatteverket, t.ex. i form av uppdatering av blanketter och information, och ingår i den anpassning som årligen görs på grund av ny eller förändrad lagstiftning. Eventuella tillkommande utgifter för Skatteverket ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar. För de allmänna förvaltningsdomstolarna bedöms förslaget inte få någon budgetpåverkan. Förslaget påverkar inte förmånssystemet för sjukersättning och aktivitetsersättning och bedöms inte medföra några ökade kostnader för Försäkringskassan.

Förslagets förenlighet med EU-rätten

Förslaget bedöms vara förenligt med EU-rätten. Förslaget innebär att skattereduktionen förstärks för såväl sjukersättning och aktivitetsersättning som jämförbara utländska ersättningar, under förutsättning att den utländska ersättningen tas upp till beskattning i Sverige. Förslaget innehåller inga regler som direkt eller indirekt leder till en mindre förmånlig skattemässig behandling av fysiska eller juridiska personer som kommer från andra medlemsstater och som utnyttjar den fria rörligheten.

Övriga effekter

Förslaget bedöms inte ha någon effekt för miljön eller effekter i övrigt.

6 Författningskommentar

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

67 kap.

9 c §

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur storleken på skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning ska beräknas.

Ändringarna i *första stycket* innebär att skattereduktionen förstärks, att grundavdraget ska beaktas vid beräkningen av skattereduktionen och att nivåerna på skattereduktionens storlek i förhållande till underlagets storlek ändras. Bestämmelser om underlaget finns i 9 b §.

I ett nytt *andra stycke* införs en miniminivå för skattereduktionen som innebär att skattereduktionen ska uppgå till minst 4,5 procent av underlaget multiplicerad med skattesatsen för kommunal inkomstskatt. Övervägandena finns i avsnitt 4.